

[Udenrigsministeren]

og prøve at få de bedst mulige aftaler ud af det; gå ud og trække grænser dér, hvor den internationale udvikling nu tvinger os til at trække grænser. Og jeg må indrømme, at jeg såmænd har meget mindre hår på brystet end hr. Glistrup, og det er altså den løsning, jeg har valgt og, synes jeg, med et godt resultat.

Jeg må sige til hr. Glistrup, at de meget stærke bemærkninger, han kommer med om afgivelse af interesser og slag mod bornholmsk fiskeri – og hr. Glistrup brugte nogle endnu stærkere udtryk; landsforræderi, synes jeg ligefrem jeg hørte – skal vi vist se stort på. Varmen er kommet til Danmark. Jeg vil stå fast på, at det er en flot aftale, der er lavet, og vi skylder de mennesker, der har forhandlet aftalen, stor tak.

Så er der hr. Ole Espersen, Dér kan man selvfølgelig sige, at livet er for kort og foråret for skønt til, at man skal lade sig irritere af en hr. Ole Espersen, men jeg må godt nok sige, at hans optræden i denne sag og kulminationen i dag med de bemærkninger, hr. Ole Espersen er kommet med, gør, at der så i hvert fald for historieskrivningens skyld på tryk i referatet fra denne debat i dag skal stå mine bemærkninger om hr. Ole Espersens optræden til evig forsmædelse for hr. Ole Espersen og de mennesker, der bruger ham som ordfører i denne sag.

Jeg er ganske enig i, at et udenrigspolitisk nævn selvfølgelig ikke skal blive sådan en slags forgyldt rottefælde, som hr. Ole Espersen kaldte det, men det bliver det jo heller ikke, hvis man kommer til de møder, hvor sagerne bliver behandlet, og hvis man i øvrigt bagefter udnytter de muligheder, der gives for at søge information om, hvad der er sket på møder, hvor man ikke er kommet.

Hr. Ole Espersen hævder, at nævnet har fået fortegnede oplysninger, og at nævnet ikke har fået fuldt overblik over sagen. Det står hr. Ole Espersen mig bekendt alene med, og det skyldes – som jeg har dokumenteret det over for Udenrigsudvalget – at hr. Ole Espersen har glimret ved sit fravær ved de møder i Det Udenrigspolitiske Nævn, hvor de sager er blevet behandlet.

Jeg har så som en service sendt ministeriets interne og fortrolige notater over fra netop de møder. Hr. Ole Espersen gentager her, hvad han har sagt så mange gange, at det jo bare er noget, jeg har valgt ud, at det ikke har været tilstrækkeligt.

Jeg har så inviteret hr. Ole Espersen til – selv om det er usædvanligt – at komme over i Udenrigsministeriet og se alle de papirer, alle de notater, han overhovedet havde lyst til at se i denne sag. Hvad er hr. Ole Espersens svar? Nej, det ville han ikke. Jeg skulle sende det over i Folketinget, og det ved hr. Ole Espersen godt at man ikke kan, for det er meget ømtålelige, meget vanskelige og meget fortrolige sager, der dels har at gøre med overståede forhandlinger med én fremmed magt og dels har at gøre med forhandlinger, vi skal i gang med med en anden fremmed magt, nemlig Polen.

Hr. Ole Espersen ved godt, at så kan jeg ikke begynde at sende papirer ud af huset, og jeg tager det som et tegn på hr. Ole Espersens manglende seriøse interesse i denne sag, at han har afvist min invitation til at komme over i ministeriet og rode i papirdyngerne, lige så meget han har lyst til. Det har hr. Ole Espersen ikke villet.

Men hvad er det så, der er substansen i kritikken? Der er to punkter. For det første hævder hr. Ole Espersen, at vi ikke har oplyst nok om fiskeriinteresser, der opgives. Og for det andet er der et spørgsmål om, hvordan man har administreret i en overgangsperiode.

Se, hvad det første angår, angriber hr. Ole Espersen pludselig her fra Folketingets talerstol de bornholmske fiskeriorganisationer for ikke at have givet ordentlige oplysninger. Jeg må her gentage et spørgsmål, jeg tidligere har stillet til hr. Ole Espersen: Hvem er det, der påstår, at de har mistet noget, der er så væsentligt? Kan hr. Ole Espersen ikke vise mig en fisker, der vil stå frem og sige det?

Det er ikke lykkedes at få de oplysninger frem. Jeg ved ikke, hvad det er, hr. Ole Espersen bygger sine påstande på. Det har ikke været mig muligt. Jeg har kun kunnet bygge på, hvad fiskeriministerens og jeg selv har fået at vide fra de bornholmske fiskeriorganisationer, og de er glade og tilfredse med helheden i det resultat, der er opnået. Kan hr. Ole Espersen ikke vise mig ét menneske eller måske endda flere, som er utilfredse – de mennesker, der formentlig står bag hr. Ole Espersens påstande?

Og så er der det dér med, at det, vi har gjort i overgangsperioden, skulle være lovstridigt. Jamen det er blevet dokumenteret, også ved svar fra Justitsministeriet, at det aldeles ikke er lovstridigt.